

V.

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet.

(Fremsat i Landstinget den 7de Oktober 1901 af den fungerende Indenrigsminister *Alberti*.)

§ 1.

I Lov af 9de April 1891 Nr. 69 faar § 2 c. følgende Affattelse:

- c) *at* han i de sidste 10 Aar, før Begæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold her i Landet; samt
at han i de sidste 5 Aar ikke har modtaget Fattighjælp eller er funden skyldig i Løsgængerier eller Betleri.

For en Enkes eller en fraskilt, frasepareret eller forladt Hustrus Vedkommende er den kommunale Myndighed dog berettiget til i Henseende til Virkningen af den Ægtefællen ydede Fattighjælp at forkorte dette Tidsrum, naar den i det foreliggende Tilfælde skønner, at Omstændighederne tale derfor. Hvorvidt en Hustru kan betragtes som forladt, afgøres af samme Myndighed.

Hjælp ydet til Sygebehandling, herunder Medicin og Hospitalsbehandling, regnes med Hensyn til Opnaaelse af Alderdomsunderstøttelse ikke som Fattighjælp.

§ 2.

Til den i § 1 nævnte Lovs § 4, 1ste Stykke, føjes følgende Punktum:

Indtægter, som Andrageren maatte have gennem privat Understøttelse, Livrente, Legat, Pension eller lignende inden for et Beløb af tilsammen 100 Kr. aarlig, lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af den paagældendes Trang; lige med Besiddelsen af en Livrente stilles Besiddelsen af det til dens Opnaaelse fornødne Beløb. Ude af Betragtning ved den nævnte Bedømmelse lades ligeledes Brug af det til Bolig fornødne Husrum i eget eller anden Mands Hus.

§ 3.

Til den i § 1 nævnte Lovs § 5, sidste Stykke, føjes følgende Punktum: For saa vidt der derved paaføres Kommunen Udgift, bliver denne at refundere efter Reglerne i §§ 7 og 9.